

El Barça no perdona el Sevilla (6-1)

L'Espanyol cau contra el Betis i s'acomiada de la copa

La celebració del segon gol ■ EFE

Ripoll expulsa la policia estatal de la junta de seguretat

No va informar de les visites a l'oratori

38321311479456

matarogroc

WEBS · CORREU ELECTRÒNIC
DOMINIS · SERVIDORS

info@matarogroc.com | Tel. 937 903 615 | www.matarogroc.com

EL PUNT AVUI+ 1,20€

DIJOUS • 31 de gener del 2019. Any XLIV. Núm. 14896 - AVUI / Any XLI. Núm. 13756 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT VOL VIURE EN P6-9

El govern fa costat als presos polítics

TOTS A L'UNA • L'executiu, els partits sobiranistes i els familiars planten cara al Suprem pel judici

LA CRÒNICA Ferran Espada
Junqueras i Romeva dicten sentències

El president del govern, Quim Torra, intervé en l'acte institucional al Palau de la Generalitat ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

Nacional P10

El Mobile admet que va plantejar-se deixar Barcelona

El cap del congrés afirma que la tensió política de l'any passat va preocupar-los

Nacional P12

Protocol per defensar les dones en l'oci nocturn

Formaran 13.000 mossos i vigilants perquè apliquin les noves mesures

PROTAGONISTES EL PUNT AVUI+
Jordi Molina. Músic P24,25 Avui, a les 21.30 h

“Ara ja sé fins on puc arribar amb la tenora”

VOLER D'UNEN MOLTA VIDA

Mira les ganes de vacances que et vénen quan veus un parell de muntanyes.

40 oficines a Catalunya
902 811 811
nautalviajes.com

NAUTALIA
Viatges

134405-11638170

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

La conyeta de l'holograma

És inevitable. Forma part del paisatge natural del país. Ni tan sols s'havia apagat l'aparell que permetia projectar l'holograma d'Oriol Junqueras al Sant Jordi Club, que ja van aparèixer les primeres ridiculitzacions pel recurs que havia utilitzat ERC per fer aparèixer el seu president en la conferència que ell mateix havia escrit. Uns dies abans, l'objecte de la mofa va ser la il·lustració gegant de Carles Puigdemont descoberta a Amer. En tots dos casos, hi havia un altre denominador comú en la crítica: el culte a la persona. Holograma, macroretrat, Skype o mural fet amb tulipes grogues; és igual, no hi haurà mai la manera adequada de suplir l'absència dels presos i exiliats que no hi poden ser. Els diferents recursos utilitzats per fer presents els absents disgustarà sempre els qui salten per aquestes expressions i li troben algun però quan no en fan una esmena a la totalitat. El cas és que l'holograma o el retrat d'Amer són

No hi haurà mai la manera adequada de suplir l'absència dels presos i exiliats que no hi poden ser

la mostra més evident que ni Junqueras ni Puigdemont hi poden ser. No poden ni fer una conferència ni passejar pel seu poble. I quan hom fa un intent de substituir el que és insubstituïble, sempre apareix algú amb la dosi de menysteniment a punt. Segurament, deu ser el mateix mecanisme mental que porta a tallar llaços grocs: no els molesta a la vista, els molesta a l'ànima. I en lloc d'acceptar-ho, cosa que implicaria un replantejament de certes conviccions, prefereixen muntar l'escut emocional del *paradis-me*, és a dir, trobar-ho tot sempre una parida. Acostumen a ser els mateixos que, des de la supèrbia que et dona tenir un estat al darrere, van riure pel fet que després de la DUI ni tan sols es va abaixar la bandera espanyola del Palau de la Generalitat. Un riure cínic, perquè en cas que l'haguessin abaixat haurien estat els primers a defensar la mà dura que ara manté Junqueras a la presó i Puigdemont a l'exili. I els obliga, malgrat no haver-ho fet, a aparèixer en forma de retrat o d'holograma.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

L'infern

L'infern? "L'infern són els altres", va dir Jean-Paul Sartre en un moment d'alta autoestima personal. Els altres: vostè, jo. El que passa és que quan vostè i jo repetim la frase, Sartre queda inclòs entre els infernals i vostè i jo en som exclosos. El filòsof ja hi devia comptar, i d'aquí la gràcia de l'asseveració. Rememoro antics papers de Joan Fuster que em suggereixen aquestes coses. Fuster deia que ell es declarava agnòstic "per no exagerar". Com sigui, el nostre Voltaire de Sueca va escriure molt sobre Déu, sobre la transcendència, sobre capellans literats o no... També va dir algunes coses sobre l'infern.

L'infern és una gran creació, sigui de Déu o dels homes. Si l'infern no són "els altres", desitgem que "els altres", molts "dels altres", en siguin mereixedors. Com que la justícia humana ens sembla sovint insatisfactòria i ineficaç a l'hora de jutjar "els nostres deutors" confiem que al tribunal d'última instància de l'altra vida els errors siguin corregits. Al cel, la contemplació de Déu quedarà complementada per una altra satisfacció, no sé si més intensa:

“On condueix el judici dels presos polítics que ara començarà?”

veure com pateixen les inclemències del foc etern els que en aquesta vall de llàgrimes ens han fet la lleisca i no hi han obtingut la sanció que al nostre parer es mereixien. Penso en dictadors, en assassins en sèrie o no, en lladres d'objectes materials i també o sobretot espirituals: depredadors de l'ànima de la gent i dels pobles.

Després hi ha els jutges. Ara mateix uns mantenen al purgatori de la presó uns polítics que nosaltres considerem que no han fet res reprovable que comporti la severitat. L'Església fa anys que va desmantellar el purgatori. La justícia no ha estat tan misericor-

diosa i el manté en forma de presó provisional. El purgatori no era un local afable. S'hi cremava amb menys graduació que a l'infern en espera d'entrar al cel amb tots els drets una vegada "purgats", d'aquí el nom, alguns delícies i faltes que no mereixien a ulls de Déu més pena. Del purgatori s'anava al cel, doncs. L'infern no hi era previst. A l'infern s'hi accedia sense dilacions. La presó provisional, on condueix? Tothom dona per fet que la sentència del judici que ara s'ha de celebrar està dictada o que, si no ho està, serà dura. Condueix a l'infern. Els jutges que faran la conducció, quan seran reprovats i sancionats? A l'altra vida? Uns diuen que seran matèria del Tribunal de Drets Humans europeu. Tot són tribunals. Déu es reserva presidir-ne un, el dia del Judici Final. La Unió Europea de la qual depèn el Tribunal és una construcció cristiana que té dotze estrelles sobre un cel blau a la bandera. Són les estrelles que acompanyen la iconografia de Maria, Mare de Déu, intercessora nostra...

L'infern són els altres, uns altres. Vostè i jo, no.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurollògiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/vtf7ye>

A la tres

Anna Serrano /aserrano@elpuntavui.cat

La realitat i les 'fake news'

Clama el govern espanyol contra les suposades *fake news* dels independentistes. Li preocupa l'impacte que tenen en la imatge internacional. Que la crisi catalana ha afectat la visió d'Espanya al món és una obvietat. El ministre d'Afers Exteriors, Josep Borrell, admetia al setembre que la fotografia exterior de l'Estat està "seriosament danyada, sobretot a Europa i el món anglosaxó". Ho atribuïa a la "propaganda" dels partidaris de l'Estat propi. No hi ha diferència entre Borrell i el seu predecessor, Alfonso Dastis, conegut per les seves aparicions estel·lars intentant justificar la repressió policial de l'1-O. Com una a la BBC en què va assegurar mentre es reproduïa un vídeo que les imatges dels cops eren falses o una altra en què l'entrevistador del Deutsche Welle li va acabar etzibant: "A vostè l'han enviat pel món perquè digui que tot va anar bé." Borrell fa un *remake* quan va

“Espanya Global no resoldrà els problemes d'imatge de l'Estat espanyol. Ja es pot dir

al Parlament europeu i posa els 1.000 ferits de l'1-O, certificats pels metges catalans, com a exemple de desinformació davant dels ministres d'Exteriors europeus.

Espanya Global no resoldrà els problemes d'imatge de l'Estat espanyol. Ja es pot dir. El renovat artefacte pilo-

tat per l'ex-UPyD Irene Lozano –a les ordres de Borrell– per vetllar pel nom d'Espanya al món té un entrebanc difícilment superable: la realitat. La realitat és que la manifestació del 20-S davant d'Economia va ser pacífica, que l'1-O els agents de la policia espanyola i la Guàrdia Civil van atonyinar la gent que volia votar i que hi ha nou dirigents polítics i socials que fa un any –o a punt de complir-lo– que estan en presó preventiva acusats d'un delictes de rebel·lió que no van cometre i d'altres que van optar per l'exili, segurs que a l'Estat no tindrien un judici just. La realitat és que el Tribunal Suprem celebrarà un judici que els experts consideren que hauria de tenir lloc al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. I que ho farà sota l'ombra del control dels partits, com s'indicava en el whatsapp del popular Ignacio Cosidó. Feinada ingent, la de Lozano, sobretot quan la realitat supera les *fake news*.

EDITORIAL

L'atzucac del 'Brexit'

■ Quan falten menys de dos mesos per a la data oficial de sortida de la Gran Bretanya de la Unió Europea, la manca d'acord entre els principals partits polítics britànics i les seves diferents faccions, sobretot en el bloc conservador, han dut el procés del 'Brexit' a un atzucac de molt difícil resolució. I més després del gir d'aquest dimarts per part de la primera ministra britànica, Theresa May, que, per aconseguir un suport parlamentari majoritari –que tot i així va ser molt just, per només 17 vots de diferència–, va prometre al sector més euroescèptic de la cambra buscar mecanismes alternatius als protocols pactats en l'acord amb la UE sobre la frontera a Irlanda. Un canvi d'estratègia de May que suposa posar en greu perill els Acords del Divendres Sant, que van portar la fi del conflicte armat a l'illa. Com bé van denunciar diferents diputats, May ha prioritzat un acord feble amb els euroescèptics a l'acord de pau a Irlanda del Nord. La ràpida reacció del govern irlandès en contra de moure cap peça ja pronostica quin final pot tenir el nou camí recorregut per May.

En tot cas, la UE també es va afixar a rebutjar qualsevol possibilitat de renegociar l'acord tancat ara fa unes setmanes i que la cambra britànica va tombar amb una aclaparadora majoria. Des de llavors, la primera ministra ha estat incapaç d'ajuntar sota el mateix paraigua les diferents sensibilitats britàniques, l'únic argument que, probablement, hauria empès la UE a moure peça i a tornar a la taula de negociacions amb una Gran Bretanya que vol complir el mandat del referèndum del 'Brexit' però només sembla estar disposada a gaudir dels avantatges i no pas dels prejudicis d'aquesta decisió tan transcendent.

De reüll

Anna Balcells

'Open Arms'

Des de fa més de dues setmanes, l'*Open Arms*, el vaixell de l'ONG homònima badalonina, està atracat al port de Barcelona sense permís per salpar i reprendre els rescats de vides al Mediterrani, les d'immigrants i refugiats que naufraguen –en sentit literal– en la seva aventura d'arribar a Europa.

El reté en terra el govern espanyol, el mateix que va ser aplaudit l'any passat per haver deixat desembarcar al port de València l'*Aquarius*, amb més de 600 persones a bord que ningú volia acollir. Per denunciar la

La UE ha substituït els rescats al Mediterrani pel blindatge de fronteres

situació i, alhora, donar a conèixer la seva feina, la setmana passada l'ONG badalonina va obrir l'accés al públic a un altre dels seus vaixells, l'*Astral*. De les dades recollides durant la visita, en destacaria dues: primera, la UE ha anat substituint les operacions de salvament (com la Mare Nostrum, engegada per

Itàlia sota la commoció pels centenars de morts en el naufragi del 2013 davant l'illa de Lampedusa) per les de blindatge de fronteres. I, segona, a causa de la persecució de què són objecte, de la dotzena de vaixells com l'*Open Arms* que operaven al Mediterrani, ja no en queda cap en actiu (el *Sea Watch*, l'últim, va aconseguir finalment ahir, després de deu dies, el permís per desembarcar 47 immigrants). Entenc que resoldre el drama migratori no és una tasca senzilla, però segur que tancar els ulls i deixar morir la gent al mar no és la solució. Diria, més aviat, que denegar l'auxili és un crim.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Quim Torra

Suport als presos polítics

En un acte sobri i breu al Pati dels Tarongers del Palau de la Generalitat, el president ha tramés als familiars dels presos polítics el màxim suport institucional abans del trasllat a Madrid per l'imminent judici al Suprem. Torra ha exigint l'absolució dels independentistes encausats.

GUANYADORA DEL PREMI ÒMNIUM DE NOVEL·LA

Marta Orriols

De Catalunya al món

Aprendre a parlar amb les plantes va ser elegida ahir com la millor novel·la de l'any per part d'Òmni-um. L'obra ja ha estat traduïda al castellà, al francès, a l'alemany, a l'italià, a l'hebreu i al neerlandès. Orriols va aprofitar el lliurament del premi per lamentar l'empresonament injust de Cuixart.

PRESIDENT DEL COL·LEGI DE METGES DE BARCELONA

Jaume Padrós

Regulació urgent

Crit d'alerta del Consell Audiovisual de Catalunya (CAC) i el Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC) contra la publicitat de les apostes en línia en horari protegit. Demanen una regulació urgent d'aquesta publicitat pels perills afegits que comporta iniciar-se en el joc abans dels 18 anys.

Tal dia com avui fa...

1 any Unitat d'acció
Puigdemont reclama als republicans unitat d'acció. El president respecta la decisió de Torrent però entén que ahir no s'havia de suspendre el ple.

10 anys Spanair, catalana
Empresaris i sector públic es queden el 80% de la segona línia aèria espanyola. Les pròximes setmanes se'n coneixerà la composició.

20 anys L'hora de Piqué
Aznar porta Piqué a l'executiva del Partit Popular i ratifica Vidal-Quadras. El ministre català consuma la seva decisió d'afiliar-se al partit

Full de ruta

David Brugué

Anar al cinema

Aquest cap de setmana s'ha fet entrega dels premis de l'Acadèmia del Cinema Català, els Gaudí. Setmanes abans, en la tradicional fotografia de grup dels nominats, la presidenta Isona Passola va aprofitar per deixar-se de subterfugis i parlar clar. El cinema en català no passa per un bon moment. I esmentava com a dues de les causes, d'una banda, que es necessita el motor de TV3 –aquella tele que adoctrina i només és apta per a independentistes fins al moll de l'os– i, de l'altra, la taxa als operadors d'internet que va suspendre el Tribunal Constitucional. Segurament Passola té tota la raó. I de causes n'hi deu haver moltes més perquè la producció sigui minsa. Però el cinema, per arribar al gran públic, en té un altre, de problema. El cinema, en general.

Anar a veure una pel·lícula en una sala d'exhibició qualsevol és un suplici. No perquè no tinguin la tecnologia més puntera ni perquè les instal·la-

Un cop a la sala, t'has de menjar deu o vint minuts de tràilers i anuncis abans no comença la pel·lícula. Com si ho veiessis a un Telecinco qualsevol

cions estiguin en males condicions –almenys la majoria–. Una entrada de cinema costa prop de 10 euros per una hora i mitja o dues de projecció. Si no s'hi va sol i, posem per cas, és una parella amb una criatura, passar per taquilla val 30 euros. Més les crispetes i les begudes o les llaminadures, et poses cap als 40 euros. Un preu pel qual tens una subscripció a qualsevol dels canals de les plataformes digitals que tenen una àmplia oferta en cinema i sèries. Un cop a la sala, t'has de menjar deu o vint minuts de tràilers i anuncis abans no comença. Com si ho veiessis a un Telecinco qualsevol. És evident que l'essència de les sales de cinema és la que és. Que per molta tecnologia que tinguis a casa, no hi ha res com una pantalla de cinema. Però el sector de l'audiovisual canvia a una velocitat de vertigen i fa la sensació que les exhibidores no s'han mogut. Malauradament la majoria de pobles i ciutats han perdut els seus cinemes. Només queden els dels centres comercials. I no és el mateix.

Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia

Elits disseminades

Queden només deu dies perquè tanqui, al Museu Episcopal de Vic, una exposició captivadora: *Oliba Episcopos*. Hi he anat: ens permet d'acostar-nos als voltants de l'any mil, amb els comtes catalans, hereus de l'Imperi carolingi. La mostra ha estat un autèntic plaer per als sentits i per a la intel·ligència. No els explicaré el contingut, vertebrat al voltant d'aquest comte, monjo, abat i bisbe, que va morir el 1046, sinó que l'aprofitaré per reflexionar sobre l'elitisme.

TOT I L'ESPERIT IGUALITARI i contrari a privilegis que aprenem a l'escola i ens transmeten els productes literaris i audiovisuals, segueix havent-hi grupets que s'encimbellen i que ho manegen tot per sobre d'altres. ¿Potser les elits són encara necessàries i és il·lús somniar en la seva supressió? A la inevitable Viquipèdia apareixen com "grups socials minoritaris que resulten privilegiats per la seva preeminència en aspectes diversos, com l'economia, les institucions, la cultura, etc., i que mantenen una situació de superioritat res-

pecte a la resta del col·lectiu". Jo en coneix, de grups d'aquests: n'hi ha entre els enginyers, els jutges, els rics, els "intel·lectuals" (fins i tot a la meua modesta ciutat), els esportistes, etcètera. A vegades, treuen estendards i en vesteixen; d'altres, només s'ho xiuxieuen entre ells. No cal anar a Davos o a una megacorporació ianqui: dels que senten que ells "sí que poden" n'hi ha a cada cantonada.

OLIBA TENIA PODER, temporal i eclesiàstic, era un privilegiat. Però el feia servir a fi de bé, pel que jo en sé: les assemblees de Pau i Treva de Déu per limitar les violències dels poderosos; els esforços culturals i educatius de difusió del trivi i el quadrivi a les escoles i monestirs; i, d'acord amb la comtessa Ermesenda, l'intent d'aturar el feudalisme, aquella forma de poder basada en una "privatització de l'autoritat" enfront de l'anterior "poder públic" d'arrels romanes i carolíngies. Posava la seva singularitat al servei del bé comú. Les elits oligàrquiques fan feredat només d'ensumar-les: menyspreen qualsevol in-

tent de servei o de cooperació. Viuen aïllades dels altres, a qui consideren com vassalls o com empestats. Però això, actualment, ho podem acabar. Hi ha una disseminació de l'excel·lència: ens hi ajuda la digitalització, la globalització i les interaccions àmplies. Quasi tots podem accedir a la informació, a la mobilitat i a la cultura, que han deixat de ser vedat d'uns quants. Per poc temps, ells encara protegeixen les seves urbanitzacions exclusives, els seus MBA o els seus vaixells d'esbarjo. Malgrat que ells pretenguin seguir vivint a part, al segle XXI tots hem esdevingut iguals en l'ús de la xarxa, en la majoria de desplaçaments o en l'accessibilitat als coneixements. La realitat factual és, actualment, molt més transparent i ja no els consentim infraccions morals.

SI NO PODEM PRESCINDIR totalment de les elits, fem-les almenys més populars, posem l'excel·lència a l'abast de molts. Penso que ara –recordant Oliba, i a diferència del segle X– tots i totes ja som, o podem ser, "nobles": només cal col·laborar igualitàriament.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Primer, el seu partit

■ Com el famós torró per Nadal, tornarà Xavier García Albiol a "casa" seva (l'alcaldia badalonina)? Tornarà el "salvador" local a intentar lliurar-nos dels gitanos romanesos, de la construcció de mesquites, dels mestres "adoctrinadors", dels periodistes "manipuladors", dels policies "sectaris" o dels amos de gos negligents? Fins a on arribarà el seu deler netejador?

Més enllà de la legitimitat –o no– de les diferents croades sociopolítiques d'Albiol, el que sí que seria democràticament higiènic és que, en coherència amb el seu ideari, condemnés públicament els casos de corrupció dels seus companys de causa i que reprengués el seu cap de files Pablo Casado pels constants despropòsits que etziba contra el catalanisme.

Tanmateix, la seva candidatura és ben lícita, Sr. Albiol.

Molts badalonins l'avalen i no dubto pas que vostè s'estima la ciutat. Però no faci d'ella una plataforma per catapultar la seva vanitat; de ben segur que no seria l'alcalde de tots, però sí que hauria de governar per a tothom. Ah, per cert! Si tant li agrada netejar, comenci en dreçant el més urgent: el seu propi... partit.

ÒSCAR PUJOL ESCANERO
Badalona (Barcelonès)

Incompetència a Movistar. Què fem?

■ Amb ràbia he llegit la carta "Incompetència a Movistar", una rèplica del cas dels meus sogres d'un cobrament abusiu de Movistar a gent gran. La factura dels meus sogres (pensionistes majors de 80 anys) va arribar a superar els 240 euros al mes. Vaig obrir més de 15 incidències, sense cap resposta (!). Els meus sogres van perdre 1.000 euros en un any. Al cap d'un any i

una suposada "millora de servei", amb 30 euros per mes d'increment (), vaig canviar de proveïdor per als meus sogres i per a mi. L'única solució és canviar-se de companyia de telèfon. I alerta: cal estar amb la gent gran en la instal·lació del telèfon, l'encaminador i la TV. Intentaran instal·lar "gratis" el que després resulta difícil d'anul·lar, aquests extres que mentrestant ja facturen.

PAULINE DAMMAN
Castelldefels (Baix Llobregat)

Un exescolta de nois del servei de Montserrat

■ Dissortadament ens hem assabentat d'un cas de denúncia publicomediàtica i reactualitzada d'assetjament sexual d'un monjo, coordinador d'aquest servei, de Montserrat, i havent tingut el privilegi d'haver format part d'aquest grup de nois, em llimo a comentar la meua ex-

periència. Era l'any 1965, i jo formava part de l'agrupament escolta Mare de Déu del Turó de Montcada i Reixac. Com a agrupament escolta participàvem en els torns mensuals de servei d'ordre del monestir. Va coincidir el de nostre agrupament i el de Ripollet vam fer el darrer torn, a finals de juny d'aquell any, i se'ns va oferir participar en el servei d'ordre previst per als dies 5-10 de juliol del 1965 amb motiu del II Congrés Litúrgic que es va fer al monestir. Dono testimoni que tant en el servei mensual com en els dies del congrés vàrem rebre un tracte exquisit, tant del prior com dels monjos de la comunitat amb els quals vàrem compartir plegats estones, rebent una atenció excel·lent en tots els aspectes, com és el tarannà general de la comunitat dels monjos d'aquest monestir.

ESTEVE RECASENS FREIXAS
Montcada i Reixac (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Espero que la Justícia actuï amb la normalitat impecable amb què ho fa constantment en aquest procés”

Carmen Calvo, VICEPRESIDENTA DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Julià de Jodar. Escriptor

L'Estat s'hi posa cataplasmes

A la primera plana d'aquest diari d'abans-d'ahir, dia 29, s'hi podien llegir, sota el títol, tres entrades que deien el següent: “El tribunal torna a denegar la llibertat perquè sosté que hi ha «més risc de fuga» pel Consell de la República”; “Rebutja aplicar una sentència del TEDH contra Turquia perquè a l'Estat espanyol «no es persegueixen idees»”; “La fiscal general sosté que no calen observadors internacionals perquè el processament ja es retransmetrà”.

EL SUPREM ESPANYOL és el subjecte actiu dels dos primers textos i les seves decisions no poden ser més manifestament polítiques, ja que parla de fets “notoris”, d’“estructures de poder” i de “determinacions” no provats en cap mena de procés, sinó basades en prejudicis ideològics o menats per interessos directament polítics contra els acusats: “Es un hecho notorio la existencia fuera del territorio español de estructuras de poder organizadas, puestas al servicio de aquellos procesados que han tomado la determinación de sustraerse al llamamiento de esta Sala”; seguidament, s'hi fan afirmacions de mera presumpció subjectiva, signes de desconfiança en els mecanismes de control de l'Estat, sospitoses de paranoia, amb raons de fulletó de lladres i serenos: “El control policial puede relajarse o presentar fallos involuntarios que permitan la huida. Los dispositivos de rastreo telemático atenúan su eficacia en un ámbito territorial en el que rige la libertad de fronteras y la libre circulación de personas, por más que su utilización permitiría conocer el itinerario seguido por el procesado para sustraerse al llamamiento para el juicio oral.” I a tot això, treu el nas la senyora Irene Lozano, exdiputada d'UPyD i, seguidament, enrufada al PSOE per fer carrera com a secretaria de estado para la España Global: “Está

claro que ellos quieren desprestigiar la democracia y el Estado español todo lo que puedan, y para defender eso, que es la médula del Estado, tiene que haber dinero y lo va a haber por parte del Gobierno.” ¿Está clar?: “El proceso fue una fake news gigantesca, y las consecuencias las estamos viviendo [especialmente en Catalunya donde hay] una sociedad partida en dos, se rompe la convivencia, y cuando la desinformación rompe la convivencia, está amenazando la democracia.” I com que tot va ser una fake news, la senyora Lozano ha de muntar una tournée, pagada, naturalment, amb aquells diners que esmenta, per contrarestar aquella “farsa”.

CORRUPCIÓ, SE'N DIU D'AQUESTA FIGURA. Corrupció moral, corrupció material i corrupció pública, perquè menteix, dilapida i enganya. Lògic, diran vostès: la corrupció, que és el primer motor del desprestigi democràtic d'Espanya, no apareix enlloc del discurs de la secretaria de la España Global: “España sigue en la cola de la UE en materia de cor-

“Corrupció moral, corrupció material i corrupció pública, perquè menteix, dilapida i enganya”

rupción, según el informe anual de Transparencia Internacional (TI) correspondiente a 2018.” Però, és clar, Europa està molt desorientada respecte als presos polítics i a la situació a Catalunya, no se n'ha assabentat, de les rebregades alemanyes i belgues al jutge Llarena, per la qual cosa: “También se cuidará la relación con los corresponsales de prensa extranjeros en España [...] ya hay distintas instituciones que tienen ya planeada esa interlocución con motivo del juicio, como el Consejo General del Poder Judicial o el Ministerio de Justicia y Presidencia del Gobierno.”

¿QUÈ HAURÍEM D'EXTREURE'N? Molt senzill: que com que ja es dona per feta la condemna dels dirigents independentistes, tot el que cal és preparar l'opinió pública europea per eixugar la imatge sollada de la justícia espanyola (“El Suprem també sembla que vol destinar personal a influir entre els corresponsals internacionals que cobreixin el judici oral contra els presos”). Deu ser per aquesta raó que la fiscal general del PSOE s'espolsa de sobre testimonis inoportuns del pucherazo jurídic que es prepara: “La fiscal general rechaza la presencia de observadores internacionales en el juicio del 1-O.” Ara bé: la realitat és tossuda, i no sembla pas que puguin evitar els observadors, a no ser que l'Estat accentuï els trets franquistes soterrats: “La International Trial Watch (ITW) ha volgut deixar clar que la seva tasca serà de suport, i en cap cas cercarà condicionar els pronunciaments dels observadors, que actuaran amb total independència. La plataforma ha demanat al Suprem cinc places dins la sala del judici per fer l'observació diària del procés. La plataforma ha assegurat que «seria difícilment comprensible» que es denegui l'accés dels observadors a la sala.” Se'n prepara una de grossa...

De set en set

Sara Muñoz

Connectar amb el dol

Vint-i-quatre dies porta bloquejada, al port de Barcelona, l'embarcació de Proactiva Open Arms. Un altre vaixell humanitari, l'Aita Mari, es troba en la mateixa situació des del novembre del 2018, però al port de Guipúscoa. El 7 de febrer, el ministre de Foment es dignarà a donar explicacions. És tota l'oferta que ha fet. Es busquen les restes d'aquell govern que després de la moció de censura obria tots els seus ports al vaixell Aquarius amb 629 migrants a bord. “Bloquejant el nostre vaixell ja han deixat morir 257 persones”, resa el Twitter de Proactiva. La xifra anirà creixent. La

Es busquen les restes d'aquell govern que obria tots els ports a l'Aquarius'

setmana passada, l'ONG badalonina va obrir a la ciutadania les portes de l'Astral, la primera embarcació amb què es va llançar a salvar vides al Mediterrani. Els testimonis dels voluntaris eren esfereïdors. Dones negres que fugen de l'esclavatge sexual, que arriben embarassades perquè han estat sistemàticament violades i que el primer que pregunten, en ser rescatades, és si aquell home no pensa abusar d'elles. O què es pot dir d'aquella dècima de segon que els socorristes tenen per triar a quin minut salvar, sabent que el descartat tindrà un tràgic final. Potser les associacions humanitàries farien bé de suplicar a alguns programes de televisió carronyers que la seva infàmia la traslladin al Mediterrani i que tornin a connectar en directe amb la tragèdia. Deu ser l'única manera que se'ns trenqui el cor en mil bocins i saltem del sofà per exigir que es deixi de fer política amb la vida de les persones.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El congrés de mòbils escalfa motors

Hoffman admet que durant el 2018 tenien alternatives per dur el MWC a dues ciutats

Adaptació del comerç als nous hàbits de consum

Els petits establiments afronten la reconversió i especialització

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Un sol clam de llibertat i de justícia”

APEL·LACIÓ·Torra i els familiars dels presos polítics reclamen unitat i serenitat per afrontar l'imminent trasllat i el judici **ÀNIMS**·El president acomiada els empresonats amb la confiança que la justícia europea els acabarà donant la raó

Emili Bella
BARCELONA

Solemne comiat institucional als presos polítics davant la imminent marxa cap a Madrid per afrontar el judici. El president de la Generalitat, Quim Torra, va apel·lar ahir a la unitat per enfilar els pròxims mesos. “No esteu sols. Vam començar junts i lliures i acabarem junts i lliures”, va assegurar envoltat de familiars dels empresonats, de membres del govern, de diputats de Junts per Catalunya, ERC, la CUP i els comuns, de representants de les entitats i associacions sobiranistes i de l'estàtua de Sant Jordi matant el drac a la font del Pati dels Tarongers.

El president va secundar paraula per paraula la petició d'una abraçada col·lectiva “en un sol clam de llibertat i de justícia” que va formular la presidenta de l'Associació Catalana pels Drets Civils, Meritxell Lluís –parella de Josep Rull–, just abans de la seva intervenció.

Torra i Lluís van coincidir a reclamar “serenitat i fermesa” en els temps a venir, especialment davant del trasllat dels presos des

Les frases

“No esteu sols. Vam començar junts i lliures i acabarem junts i lliures”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Ajudeu-nos a donar-los tota l'energia pacífica en el moment de la seva partida”

Meritxell Lluís
PARELLA DE JOSEP RULL

de Lledoners, Puig de les Basses i Mas d'Enric fins a Soto del Real, en el cas dels homes, i Alcalá-Meco, de les dones, que començarà demà. Hi ha previstes diverses manifestacions, quan s'iniciï el trasllat i al llarg de tot el judici.

Els familiars van expressar el seu agraïment a les múltiples mostres de suport que han rebut durant els últims mesos arreu del país i a les portes de les presons i van remarcar que els represaliats afronten el judici conscients que no han comès cap delictes, ni de rebel·lió, ni de sedició, ni de malversació, “amb fortalesa i serenitat”. “Veuen el judici com una gran oportunitat per denunciar les arbitrietats judicials i la vulneració de drets i llibertats fonamentals”, va explicar Lluís. “Ajudeu-nos a donar-los tota l'energia pacífica en el

moment de la seva partida”, va demanar.

Torra va donar ànims a presos i familiars a les portes del judici i els va transmetre tot el suport del govern. “Sabem que el dret internacional, el Tribunal Europeu de Drets Humans ens acabarà donant la raó”, va anticipar, emparant-se en el fet que la convocatòria i celebració d'un referèndum no poden ser delictes a l'Europa del segle XXI. “Cap de nosaltres no vol que siguin jutjats, però sabem que ells volen anar-hi i plantar un mirall immens davant els poders de l'Estat espanyol i que esdevingui el més gran altaveu de la reivindicació de la justícia, la democràcia, els drets civils i les llibertats”, va desitjar el president, que va exigir l'absolució d'uns dirigents polítics i socials que “marxen com a presoners de l'Estat espa-

nyol amb la consciència neta i tranquil·la per haver fet allò que havien de fer, per haver fet allò que els havien demanat de fer”.

La demanda d'unitat arriba quan fa just un any que es va suspendre el ple del Parlament que havia de restituir Carles Puigdemont a la presidència de la Generalitat i l'endemà que el president d'ERC, Oriol Junqueras, digués a *Le Figaro* que es va quedar a Catalunya “per sentit de responsabilitat” i que “Sòcrates, Sèneca o Ciceró van tenir la possibilitat de fugir i no la van aprofitar”. Puigdemont va replicar que tindrà “paciència fins a la sentència, després cadascú explicarà el que hagi d'explicar”.

Ahir la subtil exconsellera Clara Ponsatí, a l'exili escocès, va piular la portada d'un llibre sobre Ciceró: “Estic llegint aquest llibre i us el recomano molt.” Per la seva banda, el vicepresident, el republicà Pere Aragonès, treia importància a la polèmica i resolvia, en una entrevista a Tele5, que “l'exili de Puigdemont no s'explicaria sense la presó preventiva que s'està aplicant injustament a Catalunya i al revés”. També el conseller d'Acció Ex-

La presidenta de l'Associació Catalana pels Drets Civils, Meritxell Lluís, al costat del president Torra, ahir al Pati dels Tarongers ■ EFE / QUIQUE GARCÍA

La CE confia en un judici “just”

La Comissió Europea “no té motius per dubtar” que el judici als líders independentistes per l'organització del referèndum de l'1-O serà “just”, segons afirma el vicepresident primer de la Comissió Europea, Frans Timmermans, en una resposta parlamentària als eurodiputats d'ERC Josep Maria Terricabras i Jordi Solé. El dirigent neerlandès assegura que no hi ha “motius per dubtar que el dret a un judici just està garantit” a Espanya i insisteix que no té in-

dicis de “vulneracions del principi de separació de poders en relació amb la independència judicial a Espanya”. Els eurodiputats republicans li preguntaven si es pot garantir un judici just als presos polítics independentistes catalans tenint en compte els missatges de Whatsapp filtrats del portaveu del PP al Senat, Ignacio Cosidó, en què es vantava d'haver aconseguit el control del judici del procés “per la porta del darrere”.

terior, Alfred Bosch, s'hi referia, en aquest cas a TVE, per negar que Junqueras criticés Puigdemont per haver anat a Bèl-

gica després de la declaració d'independència del 27-O. En aquest sentit, va recordar que la secretària general d'ERC també és a

L'APUNT MWC i el risc

Jordi Alemany

Era previsible i qüestió de minuts... o segons. Surt el senyor John Hoffman, conseller delegat de GSMA, que organitza el Mobile World Congress, dient que l'any passat van estar a punt de traslladar-lo fora de Barcelona per "la tensió política", perquè comencin a sobrevolar els voltors. Els carronyaires, que veuen l'independentisme com un procés agonitzant, i que aprofiten

qualsevol moment per intentar fer l'estocada mortal. No sé si són conscients que després no sé de què viuran. El senyor Hoffman hi va afegir que estaven nerviosos pel "risc que hi havia". Risc de cops de porra? Per una intervenció policial i militar? En qualsevol cas cap alternativa era a l'Estat espanyol. Veuen que fàcil és fer demagògia?

El TC dona allargues al recurs de Junqueras

Justifica el seu retard en la "complexitat" en la petició de llibertat ■ L'advocat d'ERC demana més temps al Suprem

El penalista Andreu van den Eynde, defensor de Junqueras i Romeva (ERC) ■ ACN

Mayte Piulachs
BARCELONA

El Tribunal Constitucional (TC) va fer un comunicat ahir en què justifica el seu retard a donar una resposta al recurs de l'exvicepresident Oriol Junqueras perquè resolgui la seva petició de llibertat, tot i que va donar allargues sobre quan ho farà. L'advocat del president d'ERC, el penalista Andreu van den Eynde, sol·licitava abans d'ahir al TC que resolgués la seva petició abans de l'inici del judici al Tribunal Suprem, i, en l'escrit, l'advertia que, si no, iniciaria accions legals al Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH). I és que després del ple de la setmana passada i en no assolir cap consens en el cas, es va difondre que el TC ho resolldria acabat el judici del Suprem, quan ja no tindria sentit la petició.

El ple del Constitucional de dimarts passat va resoldre per unanimitat

La xifra

3
setmanes mínim, des de l'anunci de la data del judici fins al seu inici, demana la defensa d'ERC al Suprem.

una providència, difosa ahir, en la qual respon a l'advocat que "la complexitat i la rellevància" del recurs provoca que l'hagi de continuar estudiant i que ja indicarà la resolució. El recurs que estudia el TC és el que va presentar Junqueras contra l'ordre de presó provisional del 2 de novembre del 2017, dictada per la llavors jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela —ara al Suprem—, que va ser la primera que va portar el cas fins que el va assumir el Suprem. En escrits ampliadoris, l'advocat de Junqueras equipara la seva situació amb la del líder opositor

kurd Selahattin Demirtas, al qual el 20 de novembre passat el TEDH va donar la raió, i ordenava al govern de Turquia que el posés en llibertat per falta de motivació en el seu empenament. Aquest és l'escull de fons del TC, el qual vol motivar bé i amb total consens.

La data del judici

D'altra banda, ahir es va saber que l'advocat de Junqueras i Raül Romeva va demanar, dilluns passat, al Suprem que els advocats tinguin tres setmanes com a mínim de marge des que es fixa l'inici del judici per preparar correctament les defenses. I és que, a més de la data del judici, encara pendent (ara es parla del 12 de febrer), el tribunal ha de resoldre el munt de proves i testimonis sol·licitats per les parts i, segons la retallada que faci, pot desmuntar la defensa dels dotze líders polítics i socials independentistes. ■

l'exili: "Coneix la situació de Marta Rovira i sap que és una opció legítima." Bosch va lamentar que "bona part del problema" ve pel fet que el líder d'ERC i el de JxCat "no poden seure a una taula i parlar", ja que l'un és a Lledoners i l'altre a Waterloo.

D'altra banda, el president del Parlament, Roger Torrent, va dir ahir que respecta que Puigdemont presentés un recurs davant del Tribunal Constitucional contra la decisió de la mesa de no comptar el vot dels diputats suspesos pel Suprem que no havien designat un substitut. "És una decisió que respecto, però el que farem i el que hem fet sempre és respectar els acords del Parlament", va subratllar a la

Cadena SER.

D'altra banda, JxCat va difondre ahir un vídeo en què recorda que el compromís de restituir Puigdemont "continua vigent" i apel·la les forces independentistes a treballar per

JxCat insisteix que la restitució de Puigdemont és un compromís vigent

aconseguir-ho.

Respecte a la vaga general convocada per la Inter-sindical-CSC coincidint amb l'inici del judici, avalada per l'ANC i Òmnium, no disposa, en canvi, del suport de Comissions Obres. El sindicat considera que "només" es dirigeix a

una part de la societat catalana, segons el seu secretari general, Javier Pacheco, en declaracions a Catalunya Ràdio: "Les mobilitzacions que s'estan plantejant a l'inici del judici són d'una part de la societat catalana, que té la legitimitat de fer-ho, però que no interpel·len el conjunt de la població de Catalunya." De moment, la UGT es manté en silenci.

Aquests dos sindicats sí que van convocar una aturada de dues hores el 3-O per rebutjar la violència policial durant el referèndum, però es van desmarcar de la vaga general del 8 de novembre del 2017 per protestar contra les penes de presó imposades als membres del govern per haver organitzat l'1-O. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Junqueras i Romeva dicten s

Ni la modernitat del centre penitenciari ni els comentaris d'aquells que han visitat la presó abans que un servidor serveixen per evitar entrar corprès a Lledoners. Encara més en una tarda fosca i plujosa com la de dimecres passat.

L'espera –curta però angoixant– a l'asèptica sala d'espera té un clar focus d'atenció, la reproducció a la paret amb unes lletres ben grosses d'un article de la Constitució Espanyola, el 25.2: "Les penes privatives de llibertat i les mesures de seguretat estaran orientades vers la reeducació i la reinserció social." I no pots deixar de preguntar-te quin coi de reinserció social s'ha d'aplicar als presos polítics catalans quan estan emprisonats per haver fet efectiu el mandat majoritari de la societat que representen. Hi pot haver algú més inserit a la societat que els presos polítics? Hi dono voltes mentre m'envaeix un immens sentiment de solitud del qual em rescata el funcionari que amablement m'acompanyarà fins a l'anomenada sala de comunicacions, les malèides cabines on has de parlar amb els presos amb un inhumà vidre de separació.

L'aparició d'Oriol Junqueras a la saleta acompanyat de Raül Romeva em

provoca un sentiment agre-dolç per l'alegria de veure'ls combinada amb la re-cança que transmet el seu emprisonament. Però el seu somriure de complicitat desarma immediatament qualsevol inquietud i obre la porta a una llarga conversa en què s'entremesclen records personals dels molts anys de coneixença i d'amistats comunes amb el debat polític i la curiositat periodística d'un servidor.

Soc conscient que comparteixo amb Junqueras i

"Al judici no direm res que no hàgim dit fins ara. Que tot el que hem fet és legítim i democràtic"

Romeva algunes de les últimes hores dels presos polítics a Lledoners –igual que Forcadell i Bassa a les seves presons– abans del trasllat a Madrid pel judici al Tribunal Suprem, que si no hi ha cap imprevist es produirà demà. Però em sorprèn la serenitat amb què afronten aquest esdeveniment decisiu. "Nosaltres no direm res que no hàgim dit fins ara. Que tot el que hem fet ha estat legítim i democràtic. No només no hem fet res del que

hàgim de penedir-nos. Hem d'estar orgullosos d'haver respost a un mandat democràtic perquè la gent del nostre país pugui decidir en llibertat." Després de més de 450 dies de presó la convicció de Junqueras continua intacta i em transmet el seu convenciment que "ho tornaria a fer". I que l'independentisme català ha de capgirar el relat del judici: "Són ells –les acusacions– qui han de rebre la pressió i han de demostrar on estan els delictes que ens imputen."

El president d'ERC, empedreit barcelonista i cruyfista, fins i tot es fa seva la famosa frase del mític futbolista holandès: "Fora angoixes, sortiu i disfruteu." Certament quedo impressionat de l'energia, la moral i l'ambició que transmeten des de dins d'una presó i davant hores tan difícils mentre una part de l'independentisme ha caigut en un derrotisme que Romeva no accepta ni pot entendre: "Hem empatat contra un rival duríssim que ha vingut a trencar-nos les cames, i a sobre amb l'àrbitre comprat. És molt important. Perquè ara ja tenim experiència i la pròxima vegada que ho intentem hem de sortir al camp amb convenciment de guanyar. El mateix que va fer Guardiola amb el Barça que va començar perdent contra el

Numància i va acabar guanyant les sis copes", diu l'exconseller. Romeva insisteix que l'únic que demanen és un judici just i Junqueras rebla el comentari carregant contra l'oposició de la fiscal general a la presència d'observadors internacionals i per les campanyes internacionals del govern espanyol: "Potser alguna cosa no estan fent bé si no volen observadors internacionals i Sánchez ha d'anar pel món a defensar l'Estat espanyol. Deuen tenir mala consciència. Nosaltres hem de posar això en evidència."

Junqueras, a més de dirigent polític –i jo diria que

abans que dirigent polític– és una persona de gran humanitat i gran saviesa. I a mida que avancen les dues hores llargues de conversa passem sense solució de continuïtat dels comentaris als més humanistes sobre com posar la gent en l'epicentre de l'objectiu republicà. "Tot això, ho fem per la gent, per millorar les condicions de vida de la gent sigui de la ciutat, barri o poble que sigui, parli el que parli i vingui d'on vingui. I per garantir les condicions de vida dignes per als nostres fills. No ho oblidem mai." Romeva assenteix i em recorda: "La independència és un pur instru-

ment. El veritablement important és la República. Assolir-la i els valors que l'acompanyen." Junqueras remata afegint-hi que "la fraternitat és una eina fonamental per assolir la República". Escollint-los no puc fer cap altra cosa que pensar si com a ciutadans estarem a l'altura del sacrifici d'aquests dirigents polítics, que no han comès cap altre delicte que preocupar-se per la gent.

La conversa transita per viarans diversos que ens porten a la situació actual de l'independentisme. La mala relació entre actors polítics i el debat sobre l'estratègia per assolir la Repú-

entències

Ferran Espada

Lavors emergeix la faceta de savi de Junqueras i ens endinsem en tota una lliçó d'història i política exterior. Del pacte de les Açores en què Aznar es va colar al costat de Bush i Blair "per blindar la seguretat interna de l'Estat espanyol amb el favor dels EUA, no ens enganyem", a l'aportació històrica de Catalunya a la modernització d'Europa. Perquè Junqueras està convençut que "cal lligar la lluita per les llibertats i la democràcia a Catalunya amb la lluita per la democràcia a Europa". Una estratègia amb més vigència que mai si tenim present que l'amenaça del feixisme és el principal enemic de l'Europa democràtica i a l'hora de les aspiracions de la majoria de catalans.

El temps s'acaba i els desitjos molta sort en els dies que vindran. I ens acomiadem de la millor manera possible, amb una broma de l'Oriol que demostra la gran fortalesa d'esperit que manté: "Ara me'n vaig a fer una conferència al Club Sant Jordi. No te la perdís que serà molt interessant. Ens veiem allà." I sí, condueixo de Lledoners al Palau Sant Jordi de Barcelona pensant en les dues hores de reflexions que acabo de viure. I, miracles de la tecnologia, l'Oriol va aparèixer damunt de l'escenari davant de milers de persones enfebrides. No com el voldríem, en llibertat, igual que la resta de presos polítics i exiliats, però sí que hi era, a la conferència. Perquè hi eren les seves idees. I les idees d'un home bo no es poden empresonar.

altres coses no la podem tenir perquè depenem dels escenaris que es vagin generant i ens hi haurem d'adaptar." Per a Romeva aquesta és una qüestió "més d'actitud que de full de ruta". L'exconseller fa un símil molt il·lustratiu: "És millor un GPS que un full de ruta. El primer sap d'on surts i on vols arribar però adapta la ruta a mida que es produeixen contratemps. El full de ruta dibuixa un camí invariable que pot ser intransitable." En una època de gran incertesa sobre el

"No guanyarem gràcies a una fórmula màgica. És qüestió més d'actitud que de full de ruta"

futur polític de Catalunya en què suren les simplicitats, els maniqueïsmes i les propostes efervescentes de receptes miraculoses, vaig tenir la sensació que la sinceritat de la resposta –i el cúmul d'objectius que l'acompanyaven i que no caben en aquesta crònica– situava en les tèniques instal·lacions d'una presó catalana com la de Lledoners dirigents polítics que saben cap on volen portar el país, i el que és més important, saben com fer-ho.

El vicepresident Junqueras i el conseller Romeva, en una fotografia d'arxiu durant un acte al Parlament ■ A. PUIG

blica. La primera qüestió enerva Junqueras, que demana trencar el marc mental de la desunió, mentre Romeva el complementa: "Generar debats que provoquen frustració ens afebleix. Necessitem actitud guanyadora. I valorar més les coses en què estiguem d'acord, sigui el percentatge que sigui, que aquelles en què estem en desacord." "Algunes picabaralles són de país petit", rebla l'exconseller. Respecte a l'assoliment de la República mai una resposta tan inconcreta m'havia provocat tanta certesa. Junqueras ho té clar: "No guanyarem gràcies a una fórmula màgica. Entre

Reunió de la comissió parlamentària sobre els atemptats celebrada dimarts a Ripoll ■ ACN

Ripoll retira la policia estatal de la junta de seguretat

■ L'alcalde se sent enganyat perquè el cos no va informar que havia estat visitant l'oratori de l'imam abans del 17-A

Redacció
BARCELONA

L'alcalde de Ripoll, Jordi Munell, se sent "enganyat" pels cossos i forces de seguretat de l'Estat espanyol després de conèixer-se que la policia espanyola va visitar l'oratori on predicava l'imam Abdelbaki Satty, considerat el cervell dels atemptats del 17 i el 18 d'agost del 2017, i que havien preguntat directament per ell. En una entrevista a Rac1, Munell va lamentar que aquesta informació s'hagi conegut a través dels mitjans i posteriorment en la comissió

d'investigació parlamentària que es va fer dimarts passat a Ripoll. "Mai els cossos de seguretat estatals van compartir aquesta informació a la junta local de seguretat", va lamentar ahir el batlle, que hi va afegir que creu que si ho haguessin compartit amb els Mossos i la policia local haurien estat "més atents" a aquest "personatge".

Arran d'aquesta informació, l'alcalde ha decidit que aquests cossos policials ja no participaran a les juntes de seguretat. "Qui ve a la junta és per ser sincer i compartir infor-

mació; si te la guardes i no la comparteixes i passa el que passa, posen en risc la població i és evident que no han complert la seva feina", va reblar.

El secretari de la mesquita on predicava l'imam implicat en els atemptats de Barcelona i Cambrils va confirmar en la comissió que la policia espanyola va visitar l'oratori diversos cops i que va preguntar per Abdelbaki es Satty abans del 17-A. El consistori assegura que "els cossos de seguretat estatals no van compartir mai aquesta informació a les reunions". ■

Nosaltres, de tot el que fem en diem "la Caixa"

"la Caixa"
LA FUNDACIÓ